

Odluka kojom se donosi Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o izvršenju kaznenih sankcija u Federaciji Bosne i Hercegovine

Koristeći se ovlastima koje su visokom predstavniku dane člankom V Aneksa 10 (Sporazum o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji za tumačenje navedenog Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora; i posebice uzevši u obzir članak II 1. (d) prethodno navedenog Sporazuma, prema čijim odredbama visoki predstavnik “pomaže, kada ocijeni da je to neophodno, u rješavanju svih problema koji se pojave u svezi s provedbom civilnog dijela Mirovnog ugovora”;

Pozivajući se na stavak XI.2 Zaključaka Konferencije za provedbu mira održane u Bonu 9. i 10. prosinca 1997. godine, u kojem je Vijeće za provedbu mira pozdravilo nakanu visokog predstavnika da uporabi svoj konačni autoritet u zemlji u svezi s tumačenjem Sporazuma o provedbi civilnog dijela Mirovnog ugovora, kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme sukladno gore navedenom, “donošenjem obvezujućih odluka, kada ocijeni da je to neophodno”, o određenim pitanjima, uključujući i (prema točki (c) stavka XI .2) “mjere kojima se osigurava provedba Mirovnog sporazuma na cijelom teritoriju Bosne i Hercegovine i njezinih entiteta;

Pozivajući se dalje na točku 12.1. Deklaracije Vijeća za provedbu mira, koje se sastalo u Madridu, 15. i 16. prosinca 1998. godine, u kojoj se jasno kaže da Vijeće smatra da uspostavljanje vladavine prava, u koju svi građani imaju

povjerenje, predstavlja preduvjet za dugotrajni mir i samoodrživo gospodarstvo koje je u stanju da privuče i zadrži strane i domaće ulagače;

Konstatirajući da je Upravni odbor Vijeća za provedbu mira, u *communiquéu* donesenom u Briselu 20. ožujka 2001. godine naglasio da “operativne i učinkovite državne institucije, sudska reforma, poštivanje vladavine prava i propisno vršenje vlasti, i dalje ostaju od suštinske važnosti za provedbu Mirovnog sporazuma”;

Imajući u vidu učinjene napore na ostvarivanju osnažene strategije za reformu pravosuđa kako bi se ojačala vladavina prava u Bosni i Hercegovini i njezinim entitetima u 2002/03, što je odobrio Upravni odbor Vijeća za provedbu mira 28. veljače 2002. godine;

Prisjećajući se Rezolucije Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda br. 1503 (2003) i izjave predsjednika Vijeća sigurnosti (S/ PRST /2002/21), od 23. srpnja 2002. godine kojom se daje potpora strategiji Međunarodnog suda za bivšu Jugoslaviju (“MKSJ”) na temelju koje će istrage biti završene do kraja 2004. godine, sve radnje u prvostupanjskom postupku do kraja 2008. godine, a kompletan rad Suda u 2010. godini (S/2002/678), između ostalog, ustupanjem predmeta nadležnim domaćim sudovima, prema potrebi, uz jačanje sposobnosti tih sudova da obavljaju taj posao;

Konstatirajući da se prethodno spomenutom Strategijom okončanja rada MKSJ-a ni na koji način ne ometa obveza zemalja da provode istrage koje se odnose na optužene osobe kojima se neće suditi na MKSJ-u i da poduzimaju odgovarajuće radnje u svezi s podizanjem optužnica i kaznenim gonjenjem;

Konstatirajući nadalje da je u svom *communiquéu* donesenom nakon sastanka u Sarajevu 26. rujna 2003. godine, Upravni odbor Vijeća za provedbu mira uzeo u obzir Rezoluciju Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda br. 1503, kojom se, između

ostalog, poziva međunarodna zajednica da podrži rad visokog predstavnika u uspostavljanju Vijeća za ratne zločine;

Imajući u vidu da su u *communiquéu* donesenom nakon sastanka Upravnog odbora Vijeća za provedbu mira održanog 15. ožujka 2006. godine u Beču, politički direktori izrazili svoju stalnu potporu Državnom sudu koji će omogućiti vlastima Bosne i Hercegovine da se optuženi za ratne zločine i optuženi za organizirani kriminal učinkovito procesuiraju u Bosni i Hercegovini;

Svjestan činjenice da, u cilju da sistem pravosuđa funkcionira i da kazneno zakonodavstvo može zaštititi vrijednosti društva i humanosti, mora postojati ozbiljan pristup izvršenju kaznenih sankcija, kao važna faza u omogućavanju vršenja pravde;

Vidjevši da određene odredbe domaćeg zakonodavstva o izvršenju kaznenih sankcija, koje se također primjenjuje na predmete ustupljene Bosni i Hercegovini od strane MKSJ-a, mogu onemogućiti učinkovito izvršenje kaznene sankcije nakon njenog izricanja;

Konstatirajući da su zakoni o izvršenju kaznenih sankcija Bosne i Hercegovine, Republike Srpske i Brčko Distrikta izmijenjeni i dopunjeni 2007. godine, s ciljem da se riješe nedostaci zapaženi u sustavu izvršenja zatvorske kazne;

Pozivajući se nashvaćanje da je donošenje na entitetskom nivou bilo nepotrebno, te da će organi vlasti Federacije Bosne i Hercegovine uskladiti svoj zakon s ovim izmjenama i dopunama u što je moguće kraćem vremenskom razdoblju;

Uz žaljenje što to nije postignuto, prvenstveno zbog toga što su organi vlasti namjerno zanemarili ovo pitanje tijekom gotovo 20 mjeseci, unatoč brojnim pismenim i usmenim kontaktima u kojima je od njih uporno zahtijevano da pristupe rješavanju ovog pitanja;

Uvjeren da svi organi vlasti u Bosni i Hercegovini nisu posvetili odgovarajuću pažnju promjenama u zakonodavstvu prijeko potrebnim kako bi se riješili problemi u svezi s izvršenjem kaznenih sankcija, posebice u predmetima ratnih zločina;

Svjestan nužnosti da se ovakve odredbe izmijene i dopune;

Uzevši u obzir i razmotrivši sve navedeno,

Visoki predstavnik donosi sljedeću

ODLUKU

kojom se donosi Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o izvršenju kaznenih sankcija u Federaciji Bosne i Hercegovine

(“Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine”, br. 44/98 i 42/99)

Zakon koji slijedi i koji čini sastavni dio ove Odluke stupa na snagu kako je predviđeno u članku 14. ovog zakona, na privremenom osnovu, sve dok ga Parlament Federacije Bosne i Hercegovine ne usvoji u istom obliku, bez izmjena i dopuna i bez dodatnih uvjeta.

Ova Odluka stupa na snagu odmah i odmah se objavljuje u “Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine”.

*Sarajevo, 20. veljače
2009.*

*Miroslav Lajčák
Visoki predstavnik*

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O IZVRŠENJU KAZNENIH SANKCIJA U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

Članak 1.

(Novi članak 1.a)

U Zakonu o izvršenju kaznenih sankcija u Federaciji Bosne i Hercegovine (Službeni glasnik Federacije Bosne i Hercegovine, br. 44/98 i 42/99; u daljnjem tekstu: Zakon), iza članka 1. dodaje se novi članak 1.a koji glasi:

»Članak 1.a

(1) Na izvršenje kaznenih sankcija koje je izrekao Sud Bosne i Hercegovine primjenjuje se zakon Bosne i Hercegovine o izvršenju kaznenih sankcija.

(2) Na izvršenje pritvora određenog od strane Suda Bosne i Hercegovine primjenjuju se zakoni Bosne i Hercegovine kojima se uređuje izvršenje pritvora.«

Članak 2.

(Dopuna u članku 4.)

U članku 4. Zakona, stavku (1), iza riječi »nadležni sud određen zakonom kantona« dodaju se riječi »ili drugi nadležni sud«.

Članak 3.

(Dopuna u članku 19.)

U članku 19. Zakona, iza stavka (1) dodaje se novi stavak (2) koji glasi:

»(2) O uvjetnom otpustu osoba osuđenih sukladno nadležnosti

Bosne i Hercegovine u kaznenim stvarima, konzultirat će se Sud Bosne i Hercegovine po pitanju primjenjivog zakona.«

Članak 4.

(Dopuna u članku 22.)

U članku 22. Zakona, iza riječi »sud na čijem području osuđeni ima prebivalište, odnosno boravište«, dodaju se riječi »ili Sud Bosne i Hercegovine kada je taj sud izrekao kaznu«.

Članak 5.

(Izmjene u članku 24.)

(1) U članku 24. Zakona, stavku (6), riječi »u roku od osam dana« zamjenjuju se riječima »što prije, ali najkasnije u tijeku istog dana«.

(2) U stavku (7) članka 24. Zakona, riječi »najkasnije u roku od tri dana« zamjenjuju se riječima »što prije, ali najkasnije u tijeku istog dana«.

Članak 6.

(Dopuna članka 61.)

U članku 61. Zakona, iza stavka (4) dodaje se novi stavak (5) koji glasi:

»(5) O premještaju osobe osuđene od strane Suda Bosne i Hercegovine može se odlučiti isključivo sukladno zakonu Bosne i Hercegovine o izvršenju kaznenih sankcija.«

Članak 7.

(Izmjena članka 89.)

Članak 89. Zakona mijenja se i glasi:

»(1) Osuđenoj osobi se mogu odobriti sljedeće pogodnosti koje se koriste van ustanove, i to:

- a) slobodno kretanje van kruga ustanove u trajanju do 24 sata nakon svakih izdržanih sedam dana kazne zatvora (četiri puta u mjesecu koje u principu treba koristiti neradnim danom);
- b) slobodan izlaz u grad u trajanju do pet sati jednom u mjesecu;
- c) dopust do šest dana u tijeku jedne godine izdržavanja kazne zatvora. Nakon svakih dva mjeseca provedenih na izdržavanju kazne zatvora osuđenom se može odobriti do jedan dan dopusta;
- d) dopust do sedam dana u tijeku jedne godine izdržavanja kazne zatvora u slučaju teške bolesti ili smrti člana porodice, elementarnih nepogoda ili teških socijalnih slučajeva;
- e) slobodno kretanje van kruga ustanove do dva dana u tijeku jedne godine za vjerske praznike;
- f) za svaki državni praznik slobodno kretanje van kruga ustanove do jedan dan u tijeku jedne godine;
- g) godišnji odmor u krugu obitelji.«

Članak 8.

(Novi članak 89.a)

Iza članka 89. Zakona, dodaje se novi članak 89.a koji glasi:

»Članak 89.a

(1) Nadzor je obavezan ako je pogodnost koja se koristi izvan ustanove odobrena:

- a) osobi osuđenoj na kaznu zatvora do deset godina za kazneno djelo genocida, zločina protiv čovječnosti, ratnog zločina, terorizma, neovlaštene proizvodnje i prometa opojnim drogama, sprječavanja provratka izbjeglih i raseljenih osoba;
- b) osobi osuđenoj na kaznu zatvora dužu od deset godina, bez

obzira na vrstu kaznenog djela;

c) alkoholičaru, ovisniku o drogama ili višestrukom povratniku.

(2) Ako se pogodnost koja se koristi izvan ustanove odobrava osobi koju je osudio Sud Bosne i Hercegovine, o tome se što prije obavještava Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine, ali najkasnije prije početka korištenja pogodnosti.«

Članak 9.

(Izmjena članka 90.)

Članak 90. Zakona mijenja se i glasi:

»(1) Sljedećim se osobama neće odobriti korištenje pogodnosti izvan ustanove prije isteka jedne polovine zatvorske kazne:

a) osobama osuđenim na kaznu zatvora u trajanju do deset godina za kazneno djelo genocida, zločina protiv čovječnosti, ratnog zločina, terorizma, neovlaštene proizvodnje i prometa opojnim drogama, sprječavanja povratka izbjeglih i raseljenih osoba;

b) svim osobama osuđenim na kaznu zatvora dužu od deset godina, bez obzira na vrstu kaznenog djela;

c) alkoholičarima, ovisnicima o drogama ili višestrukim povratnicima.

(2) Osobama osuđenim na kaznu zatvora od pet do deset godina, koje nisu počinile kaznena djela iz stavka (1), točaka a) i b) ovog članka i koje nisu višestruki povratnici, alkoholičari ili ovisnici o drogama, može se odobriti pogodnost koja se koristi izvan kruga ustanove, nakon izdržane jedne trećine zatvorske kazne.

(3) Drugim osuđenima može se odobriti pogodnost koja se koristi izvan kruga ustanove nakon izdržane jedne četvrtine

zatvorske kazne.

(4) Mišljenje nadležnog policijskog tijela i nadležne općinske službe za socijalnu skrb potrebno je prilikom odlučivanja o odobravanju korištenja pogodnosti iz članka 89. ovog Zakona osuđennicima koji su počinili kazneno djelo iz stavka (1) točaka a) i b) ovog članka, ili osuđennicima za koje se procijeni da bi boravkom na slobodi izazvali javne neredе ili ukoliko je to potrebno iz sigurnosnih razloga

(5) Kriteriji iz stavaka (1), (2), (3) i (4) ovog članka ne primjenjuju se na odobrenje pogodnosti iz članka 89. točke d) ovog Zakona koje se koriste isključivo u iznimnim slučajevima.

(6) Pored zahtjeva za odobrenje pogodnosti iz članka 89. točke d) ovog Zakona, osuđenik je dužan podnijeti pismeno obrazloženje razloga za traženje dopusta.

(7) Nevraćanje sa dopusta u roku od 24 sata po isteku odobrenog perioda, bez odgovarajućeg i po mogućnosti prethodnog opravdanja, smatraće se bjekstvom.

(8) Pogodnosti iz članka 89. ovog Zakona ne smiju se koristiti izvan teritorije Bosne i Hercegovine.«

Članak 10.

(Dopuna u članku 91.)

(1) U članku 91. Zakona, dodaje se novi stavak (1) koji glasi:

»(1) Uvjeti i način korištenja pogodnosti iz članka 89. ovog Zakona, kao i onih koje se koriste unutar ustanove, propisuju se kućnim redom.«

(2) Sadašnji stavak (1) članka 91. Zakona postaje stavkom (2).

Članak 11.

(Dopuna u članku 92.)

(1) U članku 92. Zakona, dodaje se novi stavak (1) koji glasi:

»(2) Pritužbe protiv odluka o korištenju pogodnosti mogu se podnositi Ombudsmenu za ljudska prava Bosne i Hercegovine.«

(2) Sadašnji stavak (1) članka 92. Zakona postaje stavkom (2).

Članak 12.

(Dopuna u članku 106.)

U članku 108. Zakona, iza stavka (5) dodaje se novi stavak (6) koji glasi:

»(6) U svezi s uvjetnim otpustom osoba osuđenih prema nadležnosti Bosne i Hercegovine u kaznenim stvarima, konzultirat će se Sud Bosne i Hercegovine i Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine po pitanju primjenjivog zakona.«

Članak 13.

(Izmjena u članku 112.)

U članku 112. Zakona, stavku (4), riječi »u roku od osam dana« zamjenjuju se riječima »što prije, ali najkasnije tijekom istog dana«.

Članak 14.

(Stupanje na snagu ovog Zakona)

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana po objavi u »Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine«.